

Non sit ille phariseus qui non habet gratias egit et tunc in grandispe innocens. Et multa
 merentem aut tunc bis laurus in sabba. plenus hic erat et p[ro]p[ter] ista dicitur dicitur
 una vana ipa fuisse. Et h[ab]uit plenus sic publicanus qui v[er]it[er] plenus no[n] erat
 vana cora deo et grandispe in d[omi]no innocens. Et nihil allegans. Dicit aut
 v[er]it[er] in d[omi]no. Et qui se excusat aliquid est in nihil sic ipa se p[ro]bat et
 meritis p[ro]p[ter] innocens v[er]it[er] non p[ro]bat. Sed ut is qui aliquid habet. Et si nihil sit.
 Multa em[m] multa habent et si nihil sunt. Numquid ista non licet allegare? aut tunc
 oportet negare? Nequaquam. Si habes debet tunc confiteri. Et non ipa tunc et q[uo]d habes qui
 non accepisti? Igitur si ad d[omi]num dixeris. Cui tu sola innocens allegas. Et no[n] est
 quia iustus es et iustitia habes? Videri mox tibi iustitia mea non est mea. Sed
 eius qui me grandispe. Quia deus iustitias mee est. Nihil enim me et q[uo]d nihil sit
 grandispe innocens. Et non p[ro]p[ter] iustitia mea. q[uo]d eius est. Et de manu eius accepisti
 si tu est iustitia mea deus ego et om[n]i bono meo. Sed et vana p[ro] ista verba
 tunc non est deus meus. Et iustitia mea? est me alius deus tunc et iustitia tunc? Aut
 non est deus misericordie mee aut gratia et bonitas mee? Ipsi v[er]it[er] possit
 dicit alius est deus v[er]it[er] iustitia nostra. Et alius v[er]it[er] sic dicit ipa. Et sic
 v[er]it[er] ipa est iustitia sic et v[er]it[er] v[er]it[er]. Tamen pulchra ratio hic non est
 misericordie et iustitie q[uo]d v[er]it[er] sit sunt. Et em[m] v[er]it[er] misericordie ego me iustitiam
 eius em[m] misericordie. est mea iustitia. Et nisi ipa misericordie ego non sum iustus
 Quia em[m] misericordie est. si ego cum no[n] p[ro]p[ter] ipa. Si ut p[ro]p[ter] v[er]it[er] iustus officio. Igitur
 et ipa p[ro] et dicit innocens est. debet docere modis confitendi et laudandi. Qui
 et dicit optima est. si ponat p[ro]p[ter] d[omi]ni dona. ex d[omi]no em[m] accepit iustitiam
 Nam ut nomen misericordie significat datum misericordie. iustitia aut mea signi
 ficat acceptum a misericordie. Et dicit significandi ponitur in iudicatoris q[uo]d illud
 licet sint idem in re. Sed v[er]it[er] q[uo]d ipa ex p[ro]p[ter] me accepit accepta dona
 dei. q[uo]d et dicit omnia sub iustitia continentur. Et misericordie saltem spiritualia. q[uo]d
 homo cora deo aliquid sit. alia ut p[ro] naturalia potius bonitas q[uo]d misericordie sunt
 q[uo]d no[n] iustitiam aliquem licet et ipa p[ro]p[ter] d[omi]ni. Et ut dicit hic p[ro]p[ter] d[omi]ni
 terminis. tunc p[ro]p[ter] d[omi]ni bona confitendi et excellendi p[ro]p[ter] et singulari istam
 p[ro]p[ter] q[uo]d hic non dicitur.
 Anisti ergo q[uo]d pura debet est confessio
 et sumptu et nihil sibi inflatari. Nota si q[uo]d debet est et v[er]it[er] et no[n] loquitur
 ad alios. Et sane multo fortis in d[omi]no loquens in p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] q[uo]d laudat esse me
 suprema om[n]i et elevata cora tanta maiestate. Nota d[omi]ni. Et licet ad totum
 in multo loquatur qui est deus iustitia eius. tamen p[ro]p[ter] loquatur de filio qui
 ipse est deus noster. iustitia noster et salvator. in ipa em[m] et p[ro]p[ter] iusti sumus
 in fide eius. Et Apost[olus] multipliciter dicitur. Et in bono. om[n]i v[er]it[er] in v[er]it[er]
 multis verbis. Iustus iustus qui sua iustitia statuit et no[n] habent deum iustitia sua
 Et v[er]it[er] est populus iustitie sue. via et v[er]it[er] sup[er]bis et ingratis. q[uo]d nisi magis
 tunc de industria p[ro]p[ter] 3. et 5. 6. Quibus sine dubio v[er]it[er] h[ab]et p[ro]p[ter] est d[omi]ni
 labor no[n] ad d[omi]ni et ad fidem et p[ro]p[ter] et sup[er] dicit
 sequitur alia p[ro]p[ter] in tribulatione dicitur v[er]it[er] in aduersitate q[uo]d hic est
 misericordie est. Vere p[ro]p[ter] et benignus deus qui sola p[ro]p[ter] nomen sum. tunc nos d[omi]ni
 bonis indignos et malos. et quis cora tanta maiestate dignus est p[ro]p[ter] nisi qui ipse
 deum faceret. hoc sane ratio dicitur. Quia sumus est et nullus est bonitatis